

HERBERG "HET SWARTE PEART"

Plattelandskomedie in vier bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HERBERG "HET SWARTE PEART"** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BAREND-JAN MENSINK - landbouwer

ANNA - zijn vrouw

GEERTJE - zijn oudste dochter

LIANNE - zijn jongste dochter

RICHARD OOSTERLAAR - medewerker van het kadaster

HENNY BRUMMELHUIS - vrouwelijke collega van Richard

JASPER KRABBENBOS - de buurman

ZWAANTJE - zijn vrouw

HENDRIK BRINKMANS - hereboer

ARNOLD - zijn zoon

VEENSTRA - gemeenteambtenaar

DECOR:

Het stuk speelt in een buitendecor. De achterwand wordt voor het grootste gedeelte ingenomen door de boerderij met deur. Links een deel van een schuur met deur en rechts een hoge schutting en een brede mogelijkheid om af te kunnen gaan met een fiets. Boven op deze schutting moet in de loop van het stuk een bord geplaatst kunnen worden met het opschrift: AANLEG OPRIT A 35 MEDIO 2000. Tegen de muur van de schuur staat een bankje en verder een tuinstoel, bloemen aan de schutting.

EERSTE BEDRIJF

Een vrijdagmiddag in de zomer. Het toneel is leeg als Richard Oosterlaar, in sportieve werkkleding, rechts opkomt. Hij heeft een statief met daarop een landmeterskijker en een karton met papieren, waarop hij aantekeningen maakt. Hij stelt de kijker in, wenkt en roept naar rechts:

RICHARD: (*hard*) Stop!! Naar links! Naar links! Ho stop. Nee, dat is te ver. Iets terug. Ja, ho maar. Zet maar neer. (*hij maakt weer enkele aantekeningen*) Henny, neem die laatste stok even mee en kom hier maar naartoe. (*even later Henny Brummelhuis, in sportieve spijkerkleding, rechts op. Zij heeft een roodwitte landmetersstok en een meetlint op een rol bij zich*)

HENNY: Was dat de laatste, Richard?

RICHARD: Tot hiertoe wel. Als je nu dat paaltje hier neerzet, moeten we van daar uit (*kijkt op de tekening*) twaalf meter naar links.

HENNY: Twaalf meter? Heb je dat wel goed? Moet je eens kijken waar je uitkomt.

RICHARD: Ja, vertel mij wat. Ik zie het ook. We komen midden in de moestuin van deze mensen terecht.

HENNY: Maar dat kunnen we niet maken. We kunnen toch geen paaltje midden tussen die spinazieplantjes zetten!

RICHARD: Slaboontjes.

HENNY: Wat?

RICHARD: Je kunt toch wel zien dat daar geen spinazie staat! Dat zijn slaboontjes.

HENNY: Nou, slaboontjes dan. Wat maakt dat ook uit. We kunnen daar de boel niet gaan vertrappen.

RICHARD: (*korzelig*) Ja sorry, Henny, daar kan ik nu niet mee zitten. Als jij niet durft, ga ik wel. Ik zal wel uitkijken waar ik loop. Houd jij dat meetlint hier maar bij. Dan zal ik dat laatste paaltje wel in die moestuin zetten. (*terwijl Henny het begin bij het paaltje houdt, gaat Richard, het meetlint afrollend, links af. Er klinkt geluid van een trekker*)

GEERTJE: (*achter de coulissen, luid*) Hé, wat betekent dat!! Ik wil erlangs. (*het geluid van de trekker stopt*) Zeg, juffie, heb je iets aan je oren. Haal dat lint weg!

HENNY: (*naar rechts kijkend*) Dat gaat niet. We hebben de weg afgesloten.

GEERTJE: (*rechts, in werkkleding, op*) Wat afgesloten? Wat is dat voor flauwekul? Ik moet erlangs. Ik heb geen tijd om daar te blijven staan.

HENNY: Over een half uurtje zijn we er klaar mee. Dan wordt de weg

weer vrijgegeven.

GEERTJE: (*kwaad*) Ben je nou helemaal besodemieterd. Ik zou een stoplicht plaatsen als ik jou was. (*kijkt verschrikt naar links, schreeuwt naar Richard*) Hé, jij daar. Wat moet je in die tuin? Je staat midden in de boerenkoolplanten.

HENNY: Slaboontjes!

GEERTJE: Wat slaboontjes? Nee, nou wordt ie mooi. We hebben daar een bananenplantage, nu goed. Maar daar zul je wel geen verstand van hebben. Mens, een klein kind kan op twintig meter afstand zien dat het boerenkoolplanten zijn. (*loopt naar links*) Nou, komt er nog wat van? Of moet ik je halen? (*even later Richard op*)

RICHARD: Ja sorry, mevrouw. Ik moest toch even twaalf meter van hieruit een paaltje neerzetten. Maar ik heb echt niks kapot getrapt, hoor.

GEERTJE: Dat is je aan te raden ook. Als je aan mijn vader zijn boerenkoolplanten komt, speel je met je leven. Hij heeft nog steeds zijn buks achter de deur staan. Daar schiet hij in de winter de konijnen mee af. Als hij goed kwaad is, maakt het hem niks uit wie hij voor zich heeft. Hij schiet je de vouwen uit de broek.

RICHARD: Dat is een regelrechte bedreiging. Wij moeten toch ons werk kunnen doen?

GEERTJE: Wat werk? Op een ander z'n grond? Weet je wel op wie zijn terrein je staat?

RICHARD: (*kijkt in zijn papieren*) Eh... jawel. B.J.Mensink, landbouwer.

GEERTJE: Mooi dat je dat weet. En die Mensink is mijn vader.

HENNY: Ja, dat hadden we intussen wel begrepen. (*duwt Geertje opzij, tot Richard*) Ga je mee, Richard? We zijn hier toch klaar. Dan gaan we ginds nog even dat bord plaatsen. Als dat staat kunnen we inpakken. Het is vrijdag. Mijn weekend begint zo. (*rechts af*)

RICHARD: (*haastig*) Ja, ik ga met je mee. (*tot Geertje*) Die paaltjes moet u wel laten staan, mevrouw. Als u ze per ongeluk weg- haalt, moeten we weer helemaal opnieuw beginnen.

GEERTJE: (*eigenwijs*) Kom, maak het nu even. Die paaltjes staan op onze grond. Als we er last van hebben, trekt mijn vader ze er zo weer uit.

RICHARD: Als uw vader verstandig is, doet hij dat niet. Ze staan dan wel op jullie grond, maar ze zijn rijkseigendom. Als we opnieuw moeten gaan meten, zullen we de uren bij uw vader in rekening moeten brengen. (*wil rechts afgaan*)

GEERTJE: (*bij zijn arm pakkend*) Zeg, vriend, wat ben je nu van plan? Je haalt toch wel even dat lint van de straat.

RICHARD: Over een half uurtje. We hebben nu ons werk.

GEERTJE: (*kwaad*) Jij je werk? Ik ook mijn werk. Als jij op je strepen gaat staan, kan ik het ook. Opdonderen.

RICHARD: Ik zeg toch over een half uurtje. Als u ons iedere keer van het werk houdt, gaat het nog langer duren.

GEERTJE: (*handen in de zij*) Ooh, denk je er zo over. Jouw vriendin wilde toch naar huis omdat het weekend was? Wacht maar even. Ik niet naar huis. Jullie ook niet naar huis. (*kwaad rechts af*)

RICHARD: (*roept haar na*) Wat doe je nou? (*er klinkt geluid van een trekker*) Hé, voorzichtig met mijn auto. Pas op. (*handen voor zijn ogen*) Niet doen. (*even later Geertje weer op*)

GEERTJE: Zo, wat mij betreft laat je dat lint het hele weekend over de weg hangen. Dan kun je een mooie hoop overuren schrijven. Je ziet maar dat je thuiskomt.

RICHARD: Maar je hebt mijn auto vastgezet met je trekker.

GEERTJE: Is dat waar? (*quasi verbaasd*) Verrek, je hebt gelijk. Ik was eerst van plan om hem in de poeier te rijden. Maar ik heb me nog net op tijd bedacht. Ik was bang dat ik dan mijn noclaimkorting bij de verzekering kwijt zou raken. En dat is me het hele geintje niet waard. Zo, en nu haal ik mijn vader. Ajuus. (*links af en Richard verbaasd achterlatend*)

HENNY: (*haastig rechts op*) Zag je dat, Richard? Dat mens is gek. Ze heeft onze auto vastgezet. We kunnen geen kant op.

RICHARD: (*verontwaardigd*) Die boerentrut. Wat denkt ze wel. (*er klinkt een fietsbel*)

ANNA: (*achter de coulissen*) Heee, wat moet dat voorstellen!!? Waarom hangt dat lint over de weg!!?

RICHARD: O jee, Henny, kijk eens! Nog zo'n boerentrien die er niet langs kan. Alleen deze is een stuk ouder.

ANNA: (*eventueel met fiets en volle boodschappentas rechts op*) Zeg, wat gebeurt hier?

RICHARD: Dag, mevrouw. Sorry, voor de overlast. Maar we zijn hier aan het werk.

ANNA: Aan het werk? In mijn tuin? (*opgetogen*) O, wat fijn. Ik zie het al. Jullie zijn van het tuincentrum. Heeft Barend-Jan Mensink jullie eindelijk opdracht gegeven om een nieuwe tuin aan te leggen?

HENNY: (*aarzelend*) Nou nee, mevrouw, dat is het niet helemaal...

ANNA: (*hoort haar niet. Blij*) O hemeltje, ik kan het haast niet geloven. Dan moet hij wel erg dronken geweest zijn gisteravond. En allemaal tekeningen. (*wil de papieren van Richard zien*) Laat eens zien. Ik heb hem al zo vaak gezegd: "Die moestuin is veel te groot. Ik wil een gazon met bloemen en een broeikas en...." (*struikelt over het paaltje*)

RICHARD: (*kan haar nog net opvangen*) Pas op, mevrouw, loop dat

paaltje er niet uit.

HENNY: Anders moeten we weer opnieuw beginnen.

ANNA: Ooooh, wordt hij zo groot? Jullie hebben het al helemaal uitgemeten? *(er klinken stemmen achter)*

RICHARD: Ja, we zijn er bijna klaar mee. Alleen het is niet wat u denkt. We zijn van..... *(Barend-Jan en Geertje links op)*

GEERTJE: Hier zijn ze, vader.

ANNA: *(valt B-Jan om de hals)* Ik wist het wel. *(ongelovig)* Dat je dat geheim hebt kunnen houden. Wordt dit het cadeau voor onze vijfentwintigjarige bruiloft?

B-JAN: *(kregelig)* Wat bruiloft? Anna, waar heb je het toch over? We zijn vorig jaar toch vijfentwintig jaar getrouwd geweest?

ANNA: Maar toen heb ik toch niets van je gekregen. Je zei nog: "De bruiloft was veel te duur. Ik heb nu geen geld, dat houd je tegoed voor als we vijftig jaar getrouwd zijn". Ooh, maar je hebt je toch bedacht. Daar ben ik blij mee. Dan kunnen de bollen in elk geval voor de vorst de grond in.

GEERTJE: Vader bedoelt dat hij nergens van afweet.

ANNA: *(tot Geertje)* Of is dat soms een verrassing van jouw en Lianne? Zeg het maar. *(tot Richard)* Jullie zijn toch van het tuincentrum om hier een nieuwe tuin aan te leggen?

B-JAN: Nee, natuurlijk niet, Anna. Ik weet nergens van. *(tot Richard)* Wie heeft jullie hierheen gestuurd? En wie zal dat betalen?

RICHARD: We zijn niet van een tuincentrum.

HENNY: We zijn van het provinciaal kadaster. We hebben de opdracht gekregen om de zaak alvast in kaart te brengen.

B-JAN: *(verbaasd)* Kadaster? In kaart brengen?

GEERTJE: *(wantrouwend)* Zeg, wacht eens even. Er komt hier toch geen camping of zoiets?

RICHARD: Nou nee, het is nu niet bepaald een camping. *(verwonderd)* Maar weet u dat dan nog niet?

B-JAN: Nee, zie ik er dan zo dom uit? Ik weet nergens van. Man, sta niet zo te zeuren. Wat ben je hier aan het doen en waarom kon onze Geertje er niet langs met de trekker?

RICHARD: Ik zal het u vertellen, meneer Mensink. Hier hebt u de voorlopige tekening van de afrit.

ANNA: Afrit? In onze tuin? Krijgen we dan een parkeerplaats? Dat hoeft niet, hoor. Barend-Jan zet altijd zijn auto in de schuur en onze Lianne heeft alleen een brommer. Die zet ze ook altijd binnen.

RICHARD: Ik ben bang dat we elkaar niet helemaal goed begrepen hebben, mevrouw.

B-JAN: *(stuift op)* Wat zou ik niet begrepen hebben? Ik begin het

bliksems goed te snappen. Maar ik geef je nog een kans, jongeman. Zeg dat het niet waar is. Anders sta ik niet voor mezelf in.

GEERTJE: Zal ik de buks vast ophalen, vader?

B-JAN: Nee, laat nog maar even, Geertje. Ik denk dat ik dit wel met de hooivork afkan. (*Richard en Henny lopen wat angstig achteruit*)

ANNA: (*angstig*) Beheers je, Barend-Jan. Anders gaat het weer net zo als vorig jaar, toen je die gemeenteambtenaar in de poel hebt gegooid.

RICHARD: (*voorzichtig*) Astublieft, meneer Mensink. Wij worden ook maar gestuurd. Wij hebben alleen de opdracht om de zaak in kaart te brengen. Wat er verder gebeurt en beslist wordt, gaat helemaal buiten ons om.

ANNA: Daar hebben ze gelijk aan, Barend-Jan. Vertel eerst maar eens wat je precies komt doen. Zal ik vast koffie zetten?

B-JAN: Wat koffie zetten? Eerst weten wat ze komen doen en dan zullen we wel eens zien. (*dreigend*) En nu zeg op. Is het waar of niet?

HENNY: Als u bedoelt dat we in opdracht komen van de provincie, hebt u gelijk.

RICHARD: We zijn van het kadaster om de oprit van de A35 in kaart te brengen.

HENNY: En om het bord te plaatsen.

B-JAN: (*beslist*) Dan krijgen ze geen koffie.

ANNA: Maar zij kunnen er toch niets aan doen. Dat hoor je zelf.

RICHARD: Ik dacht dat u hier van wist. Hier komt de afrit van de snelweg naar het dorp.

GEERTJE: Maar dat kan toch niet, vader? Daar was voor een paar jaar terug sprake van. Maar vorig jaar is toch besloten dat het drie kilometer verderop zou komen?

ANNA: Ja, daar was toch sprake van. Over dat stuk braakliggende grond van Hendrik Brinkmans.

RICHARD: Wacht even, Brinkmans zei u? (*kijkt in zijn agenda*) Daar moeten we volgende week naartoe. Maar dan vergist u zich toch. Daar is een camping gepland. De zoon van Brinkman heeft toestemming om daar een minicamping te beginnen. Met een optie op het bouwen van twintig recreatiebungalows.

B-JAN: (*luid*) Geertje! Haal mijn buks.

GEERTJE: (*blij*) Wat zeg je daar, vader?

B-JAN: Haal mijn buks verdomme.

GEERTJE: Ik ben al weg, vader. (*in huis af*)

HENNY: (*angstig*) Kom, Richard, die boer is gek. Hij is nog in staat om het te doen ook.

B-JAN: (*dreigend*) Wat dacht jij dan, juffie?

RICHARD: (*rustig*) Meneer Mensink, we zullen van uw grond afgaan.

Maar helaas, als u klachten hebt, zult u toch echt bij de gemeente moeten zijn. Wij doen ook maar ons werk. *(wil rechts af)* Kom, Henny, dan gaan we dat bord plaatsen. *(beiden rechts af. Geertje met buks uit huis op)*

GEERTJE: Waar zijn ze, vader? Mag ik schieten? Toe dan, ik wil zo graag.

B-JAN: Ben je nu helemaal gek. Dacht je nu echt dat ik dat meende? Stel je voor zeg. Daar krijg je de grootste trammelant mee.

ANNA: *(teleurgesteld)* En ik hoopte nog wel zo dat ze van het tuincentrum zouden zijn. *(in huis af)*

B-JAN: Je moeder met haar tuincentrum. Een tuin aanleggen kan ik zelf ook nog wel.

GEERTJE: Ja, een moestuin aanleggen. Moeder bedoelt een bloementuin met gazon.

B-JAN: Een bloementuin? Hier? Je dacht toch zeker niet dat ik gek ben. Ik zal me daar een paar keer per week gras gaan lopen maaien zeker. Nee Geertje, twee keer per jaar een paar weilanden is meer dan genoeg. En waar moet ik dan mijn boerenkoolplanten neerzetten als je moeder alleen maar gras wil? *(boven de schutting verschijnt een groot bord met opschrift: AANLEG AFRIT A 35. MEDIO 2000, dat Geertje en B-Jan niet zien)*

GEERTJE: Ach, vader, je hebt zo langzamerhand boerenkool voor heel het dorp.

B-JAN: Wat over is kan toch in de vriezer.

GREETJE: Ja, als we jouw zin deden, hadden we vorige week, met dertig graden, nog boerenkool met worst gegeten. *(wil af)* Nou, ik ga naar de stal. Wat ik zeggen wou, heb je de trekker vandaag nog nodig?

B-JAN: Ja, maar het eerste uur nog niet. Ik wil alleen straks met je moeder het hooi nog even gaan keren.

GEERTJE: Dat is dan hartstikke mooi. Dan kan ik hem voorlopig nog even laten staan.

B-JAN: Dat doe je dan maar. Kom, ik ga eerst maar eens kijken hoe ver je moeder met de koffie is. Maar waarom vraag je dat dan, Geertje?

GEERTJE: Dan moet je daar maar eens kijken. Onze landmeters kunnen geen kant op. *(links af)*

B-JAN: *(kijkt)* Verrek, nu zie ik 't pas. *(lacht)* Geertje heeft ze vastgezet met de trekker, ha ha ha. *(wil in huis af en ziet dan het bord)* Wel potverdorie, wat heeft dat nu weer te betekenen!!? Nu moet het toch niet gekker worden. *(rent rechts af en even later zakt het bord. Even later Anna met een blad kopjes uit het huis op. Ze kijkt links en rechts, schudt het hoofd en gaat weer naar binnen. Dan komt ze weer naar*

buiten met een kan koffie, gaat zitten en schenkt zichzelf in. Richard en Henny achtervolgd door Barend-Jan rechts op) En nu is dat gedonder afgelopen. Ook nog een paar gaten graven om een bord in mijn tuin te zetten. Ga zitten. *(drukt ze beiden in een stoel)* Anna, geef ze koffie. Ik bel de politie.

ANNA: Zou je dat nu wel doen, Barend-Jan? Die mensen kunnen er toch ook niets aan doen. Ze worden ook maar gestuurd.

B-JAN: Wat weet jij daar nu van. Weet je waar ze nu weer mee bezig waren? Om een groot bord in de berm te zetten met AFRIT VAN DE A35 erop.

RICHARD: Dat bord staat op de openbare weg.

B-JAN: Dat is niet waar. Die berm is ook van mij.

HENNY: *(angstig)* Maar meneer Mensink, u belt toch geen politie? We hebben toch niets gedaan?

ANNA: De politie hoef je nu om deze tijd toch niet te bellen. Die komen met dit warme weer toch niet. Die zitten liever bij de recreatieplas te kijken of er soms iemand topless in de zon ligt.

B-JAN: Ik weet wel wat beters. Ik bel de burgemeester of anders meneer Veenstra. *(in huis af)*

ANNA: Zo, daar wordt het rustig van. En nu willen jullie zeker wel een kopje koffie?

HENNY: Graag, mevrouw.

ANNA: Je hoeft geen mevrouw te zeggen, hoor. Zeg maar Anna. Dat zeggen ze allemaal.

RICHARD: Ik vind uw man erg onredelijk, mevr...eh Anna.

ANNA: Och, hij heeft een grote mond maar een heel klein hartje. Diep in zijn hart neemt hij jullie ook niets kwalijk. Maar hij moet zich nu even afreageren. Ik ben blij dat jullie er waren. Anders was ik waarschijnlijk de pispaal geweest. *(Geertje rechts op)*

GEERTJE: *(verbaasd)* Nee maar, moeder. Nu heb je ze ook nog op de koffie genodigd? Waar is vader?

ANNA: Die belt met de burgemeester of meneer Veenstra.

GEERTJE: *(gaat zitten en schenkt zichzelf koffie in)* Veenstra? Is dat niet die ambtenaar die vader vorig jaar in de poel heeft gegooid?

ANNA: Nee, dat was iemand anders. Die speelt onder één hoedje met Hendrik Brinkmans. Nee, Veenstra is van eh... Ruimtevaart.

GEERTJE: Moeder toch. Dat heet Ruimtelijke Ordening. Hij regelt allerlei zaken waar de burgemeester geen gat in ziet.

ANNA: Wat zal die het dan druk hebben.

GEERTJE: Ik heb anders die Arnold Brinkmans al een paar maal zien scharrelen met de dochter van Veenstra. En dan een minicamping met recreatiebungalows?? Ik snap er niks van.

RICHARD: *(voorzichtig)* Zeg eh.... juffrouw Mensink, ik eh...wij wilden eigenlijk nu wel naar huis. We zijn klaar met ons werk. Zou u zo vriendelijk willen zijn om nu die trekker voor mijn auto weg te halen?

GEERTJE: *(aarzelend)* Ja, dat weet ik nog niet. Ik wacht eerst de orders van de grote baas af.

HENNY: Maar de weg hebben we toch al lang weer vrijgegeven.

GEERTJE: Jawel, maar ik neem aan dat die afrit er toch komt. Dus ik wil eerst afwachten in welke stemming mijn vader straks is.

ANNA: Vooruit, doe niet zo kinderachtig, Geertje. Zij kunnen er ook niets aan doen. *(B-Jan terneergeslagen uit huis op en ploft in een stoel)*

GEERTJE: Wat is er, vader?

ANNA: Wat nou, Barend? Slecht nieuws?

B-JAN: De gemeente heeft toch besloten dat de afrit hier moet komen. Ze hebben erover gestemd. De voorstanders hebben met één stem verschil gewonnen.

ANNA: En wie waren dan die voorstemmers?

B-JAN: Wat dacht je? Hendrik Brinkmans en zijn kliek. Hij zit in de gemeenteraad. Dus hij kan de zaak naar zijn hand zetten.

GEERTJE: Wanneer gaan ze beginnen, vader?

B-JAN: In de herfst. Veenstra zegt dat ik een dezer dagen officieel bericht krijg. Hij heeft me beloofd dat hij vandaag nog even komt kijken. Hij zei dat die asfaltweg hier vlak voor het huis langskomt. Maar dat is nog niet alles. Hier voor het huis komt ook een bushalte. En als klap op de vuurpijl, aan de overkant een benzinepomp die dag en nacht open zal zijn.

RICHARD: Meneer Mensink, het spijt me verschrikkelijk dat mijn collega en ik vandaag zoveel teweeg hebben gebracht. Dit konden wij toch ook niet weten. *(B-Jan hoort hem niet)*

B-JAN: *(schrikt op)* Wat zeg je, jongen?

ANNA: Hij heeft er spijt van, Barend.

B-JAN: Jullie hoeven je niet schuldig te voelen. Ik neem jullie niets kwalijk. Jij kon het ook niet weten. Jij bent ook maar een klein radertje in dat grote uurwerk dat ze overheidsbeslissing noemen.

ANNA: *(trots)* Wat kun je het weer mooi zeggen, Barend-Jan.

GEERTJE: Jij moet zien dat je in de gemeenteraad komt, vader. Dan kun je mooi protesteren tegen die camping van Hendrik en Arnold Brinkmans.

B-JAN: *(stuift op)* Gemeenteraad? Als ik Hendrik Brinkmans een dezer dagen tegenkom, is hij nog niet jarig. Dan zal ik hem eens precies vertellen hoe ik over hem denk. En die zoon van hem erbij. Een minicamping met een optie op twintig recreatiebungalows. De een mag alles en de ander niks. Weten jullie nog hoeveel trammelant ik

vorig jaar heb gehad met dat verdomde kippenhok?

HENNY: (*voorzichtig*) Meneer Mensink, dat eh... dat bord eh.... We hebben toch opdracht om dat bord vandaag in de berm te zetten.

B-JAN: Dat bord! Dat snap ik. (*beslist*) Maar niet hier. Zet hem maar dertig meter die gindse kant op. Anders kijk ik er de hele dag tegenaan.

RICHARD: Ik vind het heel erg vervelend voor u. Maar dat is het enigste wat we nog voor u kunnen doen. Maar vandaag niet meer. Dat doen we volgende week wel een keer, als we in de buurt zijn. Kom, Henny, we gaan naar huis.

GEERTJE: Wat zullen we doen, vader? Zal ik de trekker dan maar weer wegzetten? We kunnen ze slecht lopend naar huis sturen.

B-JAN: (*berustend*) Ja, doe dat maar, Geertje. Dan gooi ik die twee gaten wel weer dicht.

RICHARD: (*staat op*) Nou, mevrouw eh... Anna, bedankt voor de koffie.

HENNY: (*staat ook op*) En als die asfaltweg er is, (*Richard geeft haar een por*) zal ik een keer claxonneren als ik voorbijkom. (*Geertje, Richard en Henny rechts af*)

ANNA: Wil je nog koffie, Barend-Jan?

B-JAN: Nee, dank je, Anna. (*zucht*) Eigenlijk zou ik een grote borrel moeten nemen. (*wil opstaan*) Dat doe ik ook.

ANNA: (*houdt hem tegen*) Niks ervan. Een borrel midden overdag. Koffie kun je krijgen anders niet.

B-JAN: Dan maar niet. Ik krijg altijd zuurbranden van te veel koffie. Vooral als ik voorover moet staan. (*staat op*) Ik ga die gaten dichtgooien. (*rechts af*)

ANNA: (*hem hoofdschuddend nakijkend*) Moet je hem horen. Zuurbranden van te veel koffie. Net of hij dat van jenever niet krijgt. Nou, ik krijg er in elk geval geen zuurbranden van. (*schenkt zichzelf nog een koffie in. Even later Zwaantje Krabbenbos, eventueel met fiets, rechts op*)

ZWAANTJE: Goedendag, Anna. Ik zag je zo lekker in het zonnetje zitten. Mijn stuur trok helemaal deze kant op. (*gaat zitten*)

ANNA: Dan zou het je net zo gaan als Barend-Jan. Als die op de fiets langs het Bonte Paard komt, trekt zijn stuur altijd de kant van het café op.

ZWAANTJE: Hij ook al? Als mijn Jasper in het Bonte Paard geweest is, heeft hij meestal zijn stuur er andersom opzitten.

ANNA: Hou erover op, Zwaantje. Barend-Jan kwam vorig jaar thuis met zijn fiets op de nek. Hij heeft hem moeten dwingen, zei hij. Hij wou me ijskoud wijsmaken dat zijn fiets anders niet mee wou. Nou nou, praat me er niet van kerels. Eh... koffie, Zwaantje? (*schenkt in*)

ZWAANTJE: Ja graag, meid. Daar ben ik wel aan toe. Ik zet voor mezelf

alleen nooit koffie. Jasper is vanmorgen naar de markt. Ik vind alleen koffie drinken zo ongezellig.

ANNA: Nou, hier was de gezelligheid vanmorgen ver te zoeken.

ZWAANTJE: O jaaa? Toch geen ruzie met Barend-Jan?

ANNA: Welnee, integendeel. (*zorgelijk*) Nee Zwaantje, ik geloof dat hij nu de eerste tijd mijn steun dubbel en dwars nodig zal hebben.

ZWAANTJE: Ach gut, nee toch? Ben je nu eindelijk ook in de overgang, Anna?

ANNA: Welnee, natuurlijk niet. Wat denk je wel. Ik ben nog in topconditie. (*gaat er eens goed voor zitten*) Nee, het is heel wat anders.

ZWAANTJE: (*nieuwsgierig*) Vertel eens gauw, want nu maak je me nieuwsgierig. Er is toch niets met de meisjes, wel?

ANNA: Nee, over de meisjes maken we ons voorlopig nog geen zorgen. Tenminste, niet over onze Lianne. Dat is zo'n flodderkont. Die geniet van haar jonge leven als een jong veulen. (*bedenklijk*) Maar....als ik me niet vergis, heeft ze geloof ik nu een scharreltje. Ze is al een paar keer thuisgebracht met een rood autootje. Maar als ik haar er dan voorzichtig naar vraag, lacht ze wat schaapachtig en praat er gauw overheen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto